

Izhaja vsako sredo in petek.
Stane za celo leto 15 L
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez do poslani naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 2

V Gorici, v petek 6. januarja 1928

Leto XI

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglas se računajo po dogovoru in se plačajo vnaprej. — List izdaje konsorcij »Gor. Straža«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Riva Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5 (prej Scuole).
Telef. int. št. 308

Z delom do cilja.

Zadnjič smo na tem mestu poudarili životvorno dolžnost dela, kateremu mora biti posvečeno naše življenje. Kar velja za druge, velja seveda v prvi vrsti tudi za »Goriško Stražo«. Kakor je bilo njenih deset dosedanjih letnikov v trdi in požrtvovalni, toda uspešni in zmagovalni službi našega slovenskega ljudstva, tako bo tudi letošnji letnik usmerjen po pravcu dela za dobrobit naše domačije.

Kot politično glasilo Slovencev v Italiji se bo »Goriška Straža« v prvi vrsti podvrгла nalogam političnega delavca in borca. Ravni črti, katere se je držala skozi vse do sedanje trenje, bo vztrajno in borbeno sledila tudi v bodoče. Pravice, ki nam gredo kot samobitni narodni manjšini, ne bo nikdar zatajila in se bo vedno potegovala, da si priborimo prostor na solncu božjem, ki nam pritiče: smo in oštati hočemo samostojno raslo ljudstvo. Ravno tako bo pa tudi vedno razlagala dolžnosti, katere nas vežejo na državo, v kateri živimo.

Ker pa dobro vemo, da slonita politična zrelost in njen uspeh na verskih, narodnih, gospodarskih, socialnih in kulturnih temeljih, zato hočemo vsem tem činiteljem posvetiti svojo delovno silo.

Krščanska resnica, Kristusov nauk, nam je vogelni kamen naše domačije. Krščanskim načelom bomo poskušali pripomoči do zmage v vsem našem javnem in zasebnem življenju in bomo z vso močjo svojega peresa podpirali vsa tozadevna prizadevanja. Širiti kraljestvo božje na zemlji smatramo za svojo vrhovno dolžnost.

Buditi, krečiti in braniti narodno prepričanje, sveto dedščino naših očetov, je druga najodličnejša naloga, kateri bomo žrtvovali svoje možnosti in delo.

Zboljšanje našega gmotnega položaja je tudi nujno, če hočemo ohraniti svojo gospodarsko neodvisnost. Zato tega vprašanja ne bomo nikoli pustili iz vidika. Bodrili bomo v našem človeku smisel za umno gospodarstvo, vzgajali ga bomo k varčnosti in treznosti in po možnosti mu bomo kazali pota, po katerih naj se reši iz sedanjih težav. Skušali bomo tudi doseči, da se mu olajšajo sedanja bremena.

Ustvaritev zdravih socialnih razmer bo našla v nas tudi zmiraj vnete zagovornike. Dramili bomo v naših ljudeh plodno socialno zavest in ji pomagali do uspeha. Mnogo je na naših njivah še socialnega plevela, ki ga je treba iztrebiti. Sebičnost, sovraštvo, pohlepnost, nezaupanje, nepoznanje, brezbriznost in še razne slične slabosti zastupljajo naše medsebojno življenje in ne pustijo, da bi zdrava socialna misel pognala korenike.

Za uspešno izpolnjevanje vseh naštetih dolžnosti je pa potrebno, da dvignemo kulturo duha in srca. Samo ljudstvo, ki je globoko zajelo iz virov znanja in izobrazbe, je sposobno, da se zave važnosti navedenih vprašanj. Samo pri takem ljudstvu bomo našli umevanje za življenjske dolžnosti, ki jih moramo vršiti v zvestem skupnem delu, v skupnih borbah. Zato kljub raznim težkočam ne smemo zanemarjati prosvetnega dela. Širimo dobro čtivo, negujmo lepo pesem, skrbimo za

materino govornico, pazimo na našo deco, plemenitimo naša srca in bogatimo naše znanje. To delo, četudi včasih naporno, bo rodilo plodne sadove, kajti izobraženemu, značajnemu ljudstvu je zagotovljen obstanek.

Naj zaključimo! Obširen je delokrog, ki smo si ga začrtali. Ker nas

preveva živa zavest dolžnosti, upamo, da ga bomo zmagali. Vse ovire, ki bodo zastavljale našo jasno in ravno pot, bomo skušali zlomiti. Tudi neumevanje in ozkosrčno sitnarjenje domačih ljudi bomo odločno pobijali. Ko gre za biti ali ne biti se ne smemo obremenjevati z malenkostnimi pomisleki, ampak moramo videti samo svetli končni cilj.

Kaj se godi po svetu?

Finančni odbor jugoslovanske narodne skupščine pretresa te dni prihodnji državni proračun. Proračun je v parlamentarnih državah ena najvažnejših pravic državnega zboja. Pri proračunski razpravi se pokaže, kako trdno stoji vlada. Proračunska razprava je pa tudi najlepša prilika za kritiziranje vladnega delovanja, državne uprave in za postavljanje smernic za bodočnost. Zato je umevno, ako parlamentarna opozicija v svobodnih državah porabi vsako priliko in prebrska vse kote in koticke, da pokliče ministre na odgovor radi morebitnih nepravilnosti. Ministri pa ob taki priliki naštevajo, kaj so storili, povedo, kakšno je stanje v njihovih področjih, in razlagajo svoje načrte za bodočnost.

V Jugoslaviji ima pa redna proračunska razprava še to prednost, da vedno zelo utrdi notranjo vez med posameznimi pokrajinami v državi.

Jugoslovanski državni proračun je zdaj, kot smo rekli, pred finančnim odborom. Ko ga bo finančni odbor pretresel, popravi in sprejel, ga bo predložil skupščini, ki ga bo še enkrat pregledala in potrdila. V glavnem bo gotovo ostalo pri sklepih finančnega odbora.

Dozdaj je finančni odbor pregledal in sprejel že več oddelkov proračuna. Vršile so se že hude debate o važnih vprašanjih, n. pr. pri proračunu ministrstva za vere itd. Nas pa zanima posebno debata o proračunu

zunanjega ministrstva,

ki se je vršila v ponedeljek 2. januarja. Prvi je dobil besedo zunanji minister dr. Marinković. Povedal ni nič posebnega. Rekel je samo, da je proračun zelo nizek in da je mislil ustanoviti tri nova poslaništva, ki so skrajno potrebna, namreč v Haagu (Nizozemsko), v južni Ameriki in v Tokiu (Japonsko), pa mu finančni minister tega ni dovolil.

Takoj za Marinkovićem je povzel besedo voditelj opozicije Pribičević. Pribičević je najprvo zahteval, naj se v skupščini ustanovi odbor za zunanjo politiko, nato je pobaral ministra, po kaj je šel dr. Korošec lansko leto na Bolgarsko v Sofijo, nato pa je govoril o razmerju Jugoslavije do njenih sosedov. Glede Nemčije je poudaril, da je gotovo želja vseh strank, da postane njeno razmerje do Jugoslavije kolikor mogoče pristrčno.

Nato so govorili še drugi opozicionalci, n. pr. črnogorski federalist Drljević, radičevca Pavle Radić in Pasarić in zemljorodnik Jovanović. Ko so končali, se je dvignil dr. Marinković in izjavil, da mora zavrniti očitke, ki so jih govorniki opozicije naslovili nanj.

O odboru za zunanje zadeve je menil, da je dobra stvar, da pa razmere v Jugoslaviji še niso zrele za tak odbor. Glede razmerja do Bolgarije je rekel, da zastopa politiko zblizanja s sosedno slovansko državo. Dr. Korošec da je s svojim potovanjem v Sofijo zelo koristil dobri stvari. Potem je opisal

razmerje do drugih držav.

Rekel je: »Naše razmerje da Grčije je dobro. Jasno je, da hoče Grčija ustvariti ožje prijateljske stiske z Italijo, toda tudi mi želimo imeti z Italijo prijateljske odnose. Sedaj se vršijo pogajanja z grško vlado. Videli bomo, kakšni bodo uspehi, ki bodo lahko za našo trgovino bolj ali manj ugodni, ki pa ne bodo prav nič vplivali na razmerje med obema državama.«

Glede Albanije je povedal sledeče: »Nasproti Albaniji se nismo nikdar obnašali kot država-pokroviteljica. Diplomatski stiki so pravilni, toda to Albanije ne ovira, da ne bi tu in tam zavzemala stališča, ki se utegne zdeti nepravilno. Sicer pa je Albanija neodvisna država in lahko sklepa pogodbe z drugimi državami.«

Glede načela »Balkan balkanskim narodom« je mnenja, da se da to načelo izvesti samo na temelju ravnopravnosti malih in velikih balkanskih narodov. Njegovo delovanje ima za cilj, da države o svojih zadevah same med seboj razpravljajo. On izključuje vsako tuje vmešavanje. Pri ustvarjanju tega načela se ne sme iti tako daleč, da bi se vmešavali v notranje razmere posameznih držav. V vseh straneh in v vseh državah so ljudje, ki zastopajo isto mišljenje, in vsi ti se bodo zbrali okoli države, ki naj bolj odločno brani to načelo.

Razmerje do Nemčije.

O tej točki je Marinković rekel sledeče: »Jaz sem iskren in odločen pristaš čim ožjega zblizanja z Nemčijo. Na to tudi delam, kolikor je v mojih močeh. Ta politika je v skladu z našim celokupnim mednarodnim položajem, z našim razmerjem do drugih držav in z našimi mednarodnimi obveznostmi. Vendar ne smem pričakovati, da se bo to prijateljstvo tako hitro ustvarilo. Kolikor se nas tiče ni dejansko prav nobenega spora. Opozarjam, da tudi leta 1914. ni bilo nobenih točk, ki bi nas delile od Nemčije. Kljub temu je vodila takrat Nemčija politiko, ki je dovedla do vojne proti volji našega naroda. Mi se nadejamo, da bodo gospodje, ki so sedaj v Nemčiji na površju, dobro uvidevali pravo vlogo Nemčije v mednarodnem svetu. Če se bo ta razvoj podaljšal in dosledno izvajal, bo privedel do resničnega prijateljstva.«

O zvezi z Rusijo

pa je Marinković izjavil: »Glede Rusije se tukaj ne more govoriti o razmerju do ruskega naroda. Narodni imajo medsebojne kulturne vezi. Tukaj pa gre za politične zveze. Vlada, ki danes obstoja v Rusiji, ne računa z Rusijo. Celó rusko ime je vrgla ven. Mislim pa, da je treba tudi s to vlado imeti stik. Zato sem l. 1924. stopil z njo v stik. To smatram potrebno tudi danes. Septembra 1927. sem poskušal z njo stopiti v stik. Mi smo se že pričeli pogajati. Mislim sem, da mora tudi ona nas pripoznati, ne samo mi nje. Sovjeti nikjer ne priznavajo mednarodnih pravil. Zato sem predlagal, da se sklene posebna pogodba o obnovi političnih zvez. S svoje strani so predlagali, da naj se najprej sklene nekakšna trgovska zveza. Za nas so seveda bolj važne politične. Trgovske pridejo itak same od sebe. Ker Rusija ne prizna javnega prava v mednarodnih zvezah, smo zahtevali, da se sklene posebna pogodba o nalogah in delovanju teh političnih agentov. Zato sem predlagal obojestransko enakopravnost: Ali obojestransko nevmešavanje v notranje razmere ali pa, da dovolijo sovjeti tudi našim agentom, da se lahko politično udeležujejo. Na to nisem dobil nobenega odgovora. Potem nisem več poskušal priti z njimi v stik.«

Kaj je s konkordatom?

Nato je Marinković pojasnjeval vprašanje konkordata. Rekel je, da je vlada mnenja, da je konkordat za državo zelo potreben. Radi tega se bo tudi sklenil, ko pride čas za to. Dozdaj pa so mednarodne razmere ovirale ugoden potek zadevnih pogajanj.

S tem se je končalo Marinkovićevo poročilo. Kot zadnji je govoril še Pribičević, nato pa je odbor sprejel proračun zunanjega ministrstva.

Okno v svet.

Sovjetski poslanik v Rimu.

Nemški listi poročajo, da bo za sovjetskega poslanika v Rimu imenovan najbrž Oton Schmidt, bivši ravnatelj državne tiskarne. Lunačarski ne pride več v poštev.

Med Francijo in Združenimi državami

severne Amerike se vrše pogajanja za sklenitev pogodbe, ki bo za vse večne čase izključila vsako vojno med tema državama. Seveda bo tudi ta pogodba imela kake pridržke.

Novo protifašistovsko glasilo v Franciji.

Pred kratkim smo poročali, da je francoska vlada ustavila izdajanje glasila italijanskih političnih beguncev »Il Corriere degli Italiani« v Parizu. Sedaj bo pa začel izhajati nov list z naslovom »Voix antifasciste« (Protifašistovski glas). Urednik tega lista bo neki francoski državni poslanec.

Pilsudski in varšavski diplomatski zbor.

V ponedeljek 2. januarja je predsednik Pilsudski povabil ves varšavski diplomatski zbor k da jim bo nekaj važnega. Ko so prišli, niso našli niskega, niti kakega višjega. Bili so zelo hudji in so pilsudskemu skupno prot

Volitve v Franciji.

Volitve v francoski državni zbor se bodo vršile 22. aprila. Morebitne ožje volitve pa bodo 29. aprila.

Razmerje med Grčijo in Turčijo.

Grška vlada je odpoklicala svojega zastopnika pri turški vladi zaradi nekega spora, ki ga bo predložila haškemu mirovnemu razsodišču.

Za priznanje sovjetske Rusije.

Finančni odsek jugoslovenske narodne skupščine je v ponedeljek 2. januarja razpravljala o proračunu zunanega ministrstva. Ob tej priliki je Pribičević zahteval, naj Jugoslavija uradno prizna sovjetsko vlado. Zunanji minister Marinković je opozoril nato na dejstvo, da je bil v proračun stavljen kredit za poslanstvo v Rusiji, ki se bo ustanovilo, brž ko bodo razmere dovoljevale.

Sestanek Mussolini - Mihalakopoulos v francoskem tisku.

Francosko časopisje se še vedno živahno bavi z razmerami na Balkanu. Ravnatelj lista »Journal des Débats« A. Gauvain je o tem predmetu napisal članek, čigar izvelečke podajemo našim bralcem. Gauvain pravi: »Odnosaji med Grčijo in Italijo so redni in pravilni. Krfska zadeva v Grčiji še ni pozabljena, pač pa je zaključena. Priklopitev Dodekaneza k Italiji navzlic dogovoru med Venizelosom in Titttonijem je zapustila bolj grenke spomine in globlje vzroke razpora. Vendar so Grki vajeni potrpeti. Mihalakopoulos gotovo upa, da se bo dvajset otokov nekega dne vrnilo k Grčiji, vendar svetuje prebivalcem Dodekaneza, naj se vdajo okolnostim in naj brez praznega razburjanja čakajo na uro pravice. — Na albanski strani se grško-italijansko obzorje ni potemnilo. Mussolini ne gleda na jug skipetarske dežele, temveč na severovzhod. Mihalakopoulos hoče tudi ohraniti prijateljsko razmerje z Jugoslavijo, kajti od tega je odvisna usoda Soluna. Tu torej ne bo sporov. — Pogovor med Marinkovićem in generalom Bodrerom je moral biti splošen. Sedaj ni razlogov za udar. Razburjenje, ki ga je povzročil podpis pogodbe od 11. in 22. novembra, se je poleglo. Pojasnila, ki sta jih dobili obe strani, so bila sprejeta. Pozitiven sporazum odvisi od potrditve neptunskih pogodb in od jamstva, da Italija ne bo vojaško posredovala v Albaniji. Za sedaj ni razloga za bojazen, pa naj bodo veliki načrti za prihodnost kakršni koli. Uspeh zakonite ustalitve lire izključuje vsakršno pustolovščino, zahteva mir in zaupanje vsaj za nekoliko mesecev.«

DNEVNE VESTI.

Smrtna kosa.

31. decembra je v Hruševici na Krasu umrl vpokojeni župnik iz tržaške škofije Anton Kranjec. Rodil se je l. 1851. v Vrhpolju pri Vipavi. Najprvo je spadal v goriško, potem pa v tržaško škofijo. Naj v miru počiva!

»Gospodarski list«

za mesec januar je ravnokar izšel. Vsebinska prva številka pravi, da bo to naše priznana gospodarsko glasilo ostalo na višini, katero je doseglo v zadnjih letih. Živinorejci, mlekarji, vinogradniki, sadjerejci, poljedelci, vrtnarji, čebelarji, zadržarji, vsi dobe v »Gospodarskem listu« mnogo zanimivega in poučnega čtiva. Saj so ostali listu zvesti njegovi dosedanjim sotrudniki, katere večinoma srečamo že v tej prvi številki. Priporočamo zato »Gosp. list« prav toplo vsem našim gospodarjem, ki jim je pri srcu podvig našega narodnega gospodarstva.

Umetniški namizni koledar.

Katoliška tiskarna je natisnila in izdala namizni koledar s tedenskimi listi. Tiskan je v dveh barvah, v klasičnem slogu in je fino tipografsko prvovrstno delo. Obsega kalendarij, seznam naših knjig, tiskovin, časopisov ter 60 duhovitih reškov, ki pospremljajo vsak teden.

Člani KTD. in poverjeniki »Jasels« naj dvignejo ta namizni koledar v Katoliški knjigarni. Tržna cena 6 lir.

Prispevki za bolniško zavarovanje so bili pri okrajni bolniški blagajni znižani od 4 odstotkov tedenskega zaslužka na 3½ odstotka.

Mestno kopalnišče.

Ker vemo, da smo marsikomu ustregli, smo objavili v zadnji številki urnik mestnega kopalnišča v Via Bagni. Opozorjamo posebej na parno kopel, ki ne očisti samo temeljito našega telesa, temveč vpliva tudi zelo blagodejno pri revmatizmih, prehladih in sličnih boleznih.

Na avstrijsko-ogrski meji.

Na novo leto so avstrijski cariniki pregledovali tovarne vagonne ogrske obmejne postaji. Pri petih vagonih je bila vsebina označena kot stroji. Tisti vagoni so prišli iz Italije preko Beljaka na Ogrsko in so bili menda namenjeni za Poljsko. Ko so cariniki vagonne odprli, so videli, da so v njih sestavine za strojne puške. Hoteli so vagonne odpeljati nazaj v Avstrijo, pa jim ogrske oblasti niso pustile. Listi se s to zadevo zelo bavijo.

Še o Nemčiji in južnotirolskih Nemcih.

Zadnjič smo poročali, da je ravnatelj rimskega lista »Giornale d'Italia« Virginij Gayda poučil Nemce, da naj pustijo južnotirolske rojake, kjer so in naj se ne brigajo za njih usodo. Gaydi odgovarja sedaj »Deutsche diplomatische Korrespondenz« (Nemška diplomatska korespondenca) (ki pravi: »Lahko zagotovimo »Giornale d'Italia«, da obstoji v Nemčiji tiskovna svoboda in da tisk ne dovoljuje da bi mu kdo ukazoval ali ga nadzoroval, ako bi sploh bila kaka vlada, ki bi to poskušala. Italijanskemu tisku lahko samo priporočimo, naj prav iz te enotnosti (mišljenje glede južnotirolskih rojakov, ur.), ki se ne sklada vedno z vsakokratnimi potrebami vladne politike, sklepa, da gre za izraz enotnega občutja nemškega naroda, občutja, ki ne potrebuje oblastvenih navodil, ki ga marveč vzbujajo nasilje proti mirnim ljudem nemškega jezika in ki učinkuje neglede na politično razmotrivanje. Preokret v ravnanju z južnimi Tirolci, ki bi ga nemško ljudstvo prav glede na žaželjeno politično razmerje do Italije iz srca pozdravilo, bi prav gotovo povzročil spontano vsestranko priznanje.«

D'Annunzio in reški škof.

Neko reško poslanstvo se je o božiču poklonilo D'Annunziu in ga prosilo, naj prevzame patronat cerkve v Cosali, kjer bodo pokopani mrtvi reški legionarji. Član tega poslanstva je bil tudi reški škof msgr. Sain, ki pa radi cerkvenih božičnih funkcij ni mogel iti k D'Annunziu. D'Annunzio mu je nato poslal dragocen srebrni križ in sledeče pismo: »Vaša navzočnost in vaša kretanja bi bila morala danes posvetiti moje mrtve v večnosti. Saj so bili nekdanj posvečeni od moje vere. Izvolite sprejeti dar tega križa, kjer ima ametist izraz lapidarija škofa Marbodo. Nikar ne varajte moje nade v vaš bližnji obisk tega svetišča svete vojne.« — Gabriele d'Annunzio Snežniški.

Nemške šole v Sloveniji.

Jugoslovanski prosvetni minister je odredil, naj se v ljudskih šolah v kočevskem in črnomaljskem okraju, kjer je dovolj nemških otrok, otvorijo nemške vzporednice.

Poslanec umorjen.

Blizu Nagy Mihaly na Slovaškem so našli čehoslovaškega poslanca Josipa Zalobina ubitega. Šel je na lov in se ni več vrnil. Pravijo, da gre za politično maščevanje.

Odlikovani sadjerejci.

Razsodišče pri Vinarskem in sadjerejskem oddelku Kmetijskega urada v Gorici je pred dnevi na podlagi lokalnih ogledov rešilo predložene vloge in razdelilo sledeče nagrade:

Za breskvine nasade baronu Locatelliju iz Krmina in grofici de Bagger iz Dobrovega zlato medaljo; dobrovskim kolonom je bilo nakazanih 2000 lir, da jih razdele med najboljše sadjerejce. Nagrade po 1500 lir so dobili veleposestniki Fiegl Rudolf iz Oslavja, Ivan Mrevlje iz Dornberga in Zucchiati Anton iz Medane. Nagrade druge vrste so dobili, in sicer po 1000 lir: De Bassa iz Gorice, Vladimir Domenis iz Šlovenca pri Neblem, Kumar Jožef iz Valerišča pri Števerjanu, Keber Franc iz Volčjedrage. Mavrič Anton iz Šlovenca pri Neblem, Štekar Anton iz Števerjana; po 750 lir: Gradnik Jožef iz Medane, Klanjšček Jožef iz Oslavja, Sfiligoj Viljem iz Dobrovega, Toroš Leopold iz Medane; po 500 lir: Bastistič Anton iz Vrtojbe, Beltram Franc iz Vogrskega, dediči Kocijančič iz Gradiškute, Klavora Andrej iz Bovca, Pinter Albin iz Števerjana in Sorta Alojzij iz Erzolja; po 250 lir: Beltram Ivan iz Vogrskega.

Kongres jugoslovanske demokratske stranke.

V dnevih 15. in 16. januarja se bo vršil kongres jugoslovanske demokratske stranke. Na tem kongresu se bo odločilo, ali ostanejo demokratje v sedanji vladni koaliciji, ali pa potegnejo z opozicijo. Poznavalci razmer trdijo, da demokratje ne bodo tako neprevidni, da bi se vezali z Radićem, s katerim imajo že slabe skušnje.

Zopet nesreča na morju.

V Črnem morju se je potopila italijanska petrolejska ladja »Clitumno«. Posadka se je vsa rešila. Škoda znaša kakih 30 milijonov lir.

Na daljnem vzhodu.

Rusija in Japonska se približujeta druga drugi. V kratkem boste podpisali trgovsko pogodbo, ki ji utegne slediti tudi politična.

Ekspedicija na južni tečaj.

Angleški fregatni kapitan De la Motte se je odpeljal proti južnemu tečaju, da ga bo raziskal. Ekspedicija bo trajala eno leto.

Mednarodni ponarejevalci potnih listov.

V Berlinu je policija zasledila drubo, ki se je bavila samo z izdelovanjem ponarejenih potnih listov za vse države. Take potne liste so prodajali tatovom in zločincem, ki jim je postajalo v kaki državi prevroče.

Dr. Jan. Ev. Krek.

1865—1917.

Za 10-letnico njegove smrti.

II.

Osebnost Krekova.

Krek je bil srednje rasti, čokat, a kljub temu zelo okreten in pa nenavadno močan. Zdrav je bil ko riba. Zdravje si je utrjeval v naravi. Veliko je hodil in gore je zelo ljubil. Kadar je le utegnil, pa je zbežal iz mesta v širni božji svet.

Veliko več pa hočemo povedati o njegovi duševnosti, o značaju in duševnih vrlinah. Povedal sem že, da je bil Krek silno nardarjen. Lahko bi bil na gimnaziji vedno prvak, odličnjak, a se je, zlasti v višjih razredih, pečal le bolj s postranskimi rečmi. Čital je zelo veliko ter se učil modernih jezikov. V šoli pa je pridno poslušal in to ga je reševalo, da ni zastajal. Čudno se glasi, a je res, da je ob enem poslušal in s sosedi šepetal. Zgodilo se je, da je profesor to opazil. Naglo ga pozval naj odgovori na pravkar drugemu dano vprašanje. A Krek ga ni preslišal in je točno odgovoril. Profesor pa jezen: »Potep je dvajset let star, šepeta in poslušaj ob enem.« Selški Vincenc Mayr je dejal o njem: »Ta Krekaj posebnega; ali bo storil zelo

mного dobrega ali pa zelo mnogo slabega.« Krek je bil vsa leta v ljubljanskem semenišču in na dunajski visoki šoli odličnjak.

Ze na gimnaziji se je naučil češčine, hrvaščine, italijanščine in francoščine. V semenišču in na Dunaju pa se je priučil še drugim slovanskim jezikom, ruščini, ukrajinsčini, poljščini, bolgarščini, ter angleščini in deloma španščini. Mnogo teh jezikov je obvladal v besedi in pismu popolnoma. Poleg šolskih jezikov, nemščine in vsaj na splošno staroslovenščine, dalje latinščine, grščine in hebrejščine, se je na Dunaju z izvrstnim uspehom učil še arabščine in starodavnih jezikov sirščine in kaldejščine. Ti stari jeziki so mu dobro služili zlasti pri spisovanju »Zgodb sv. pisma«. Med vojno v letu 1915—1916 se je končno kot petdesetletnik kljub veliki zaposlenosti priučil še mažarščini. Imel je pač nenavaden spomin. Tudi za naravoslovje se je zelo zanimal. Predvsem pa je bil strokovnjak v bogoslovnih vedah, v modroslovju in pa v socialnih vedah. Meni samemu je dejal nekoč, čeprav v šali, da pozna med Slovenci sv. pismo najbolje on.

Krek je bil zelo živahne narave in velik šaljivec. Bil je navadno vedno dobro razpoložen in zabaven, da ga je bilo pravo veselje in užitek poslušati, v družbi ali na shodih. Kdor ga je kdaj slišal govoriti, si ga

je želel še in še in ga ni nikdar več pozabil. Ko je govoril o zelo važnih in resnih stvareh, mu je obraz pravcato žarel, sta se mu beseha in glas vznášala ko preroku in če je bil ogorčen, hud, je bil ko Elija z grmečimi strelami. V družbi ali na shodih mu ni nikdar zmanjkalo besed in znal se je prilagoditi vsakomur ter se živeti v njegov stan in izobrazbo. Vsakemu znancu, navadno pa tudi neznanцу, da je le bil naš človek in preprostega stanu, je vedel dobro besedo ali ga celo povprašal o tem in onem. Celoz otroki, in te je posebno ljubil, oni pa njega, se je neprisljano pogovarjal po otroško in ni nikdar prišel v zadrego. Videl sem ga nekoč, kako je zibal enega otroka in mu pel, da je mogla mati po opraviilih, drugega pa, štiriletnega, istočasno zabaval blizu eno uro, da se je otrok kar njegovih kolen držal, mu po svoje resno odgovarjal, se smejal in z njim pel in vpil.

Pel je Krek silno rad. Pa je tudi znal pesmi vse polno. Pel je pa najraje narodne; a ni znal le slovenskih, tudi drugih slovanskih je znal vse polno. Nekoč nam je pel narodne pesmi skoraj vseh evropskih jezikov. Naše lepe narodne pesmi je tako ljubil, da si jih je dal težko bolan od tovarišev peti še, ko je nanj že prežala smrt pred vrati. To je bilo v Št. Janžu na Dolenjskem. Morda ¼ ure kasneje ga je zadela kap. (Dalje prih.)

Kaj je novega na deželi?

Sv. Gora.

Kakor čujemo je vodstvo samostana odpovedalo 8 osebam, ki so prodajale pri tukajšnjem svetišču romarske spominke, prodajne prostore. S tem so te osebe, med njimi revne vdove, hudo oškodovane. Mišlimo, da ni ne pravično in ne socialno v sedanjih težkih časih odjedati družinam borni kruh. Samostan bo brez dohodkov, ki jih dajejo te kramarije, gotovo živel, pri zadete družine so pa pahnjene na cesto. Upamo, da se bo vprašanje drugače uredilo, zato naj za danes ta opomba zadostuje.

Sempas.

Zadnje sredo popoldne je umrl tukajšnji veleposestnik in trgovec g. Peter Batič, star 62 let. Rajnik je bil daleč na okrog znan in spoštovan mož. Bil je zaveden narodnjak in je v tem duhu vzgojil tudi svojo družino. Na praznik sv. Treh kraljev popoldne se je vršil njegov svečan pogreb. Pokoj njegovu duši, žalujoči družini naše sožalje!

Števerjan.

Tudi pri nas pritiska zima kot po vsej deželi. Posebno trpe ubogi koloni, ki jih povrh mizerije tlači še mrz po barakah. Ko pride takle revček k sosedu v prijetno in gorko sobo, je ves srečen. Saj v baraki je kot zunaj na prostem. Burja piha skozi špranje od vseh strani kakor v peklu. Najbolj se nam smilijo 12—16 letne deklice, ki vstajajo zjutraj ob 1/24, da gredo delat v podgorsko tovarno, od koder prinesejo kak božjak za polento. Kakor se govori bodo menda začeli s pozidavanjem kolonskih hiš, ki so last bar. Tacco. Bog daj, da bi pričeli kmalu, da bi ljudje z delom kaj zaslužili in ubogi koloni prihodnjo zimo več ne zmrzovali. Želimo in svetujemo spoštovanemu oskrbništvu omenjene graščine, da zaposli pri delu le Števerjance. — Našo faro čaka v teh mizernih in mrzlih dneh tudi nekaj veselega. Naš g. kurat Ciril Sedej se vrne iz Podsaobotina stanovat v našo faro. Do sedaj mu namreč občina ni mogla nuditi primerne strehe. — Še nekaj! Sv. misijon bomo imeli od 15. do 22. t. m. Vodili ga bodo č. gg. misijonarji z Grada. Na ta redek in važen dogodek se bomo pripravili z 9 dnevnic. Števerjanci pripravimo se resno na te blagoslovljene dneve. Odprimo srca besedi Gospodovi!

Rihemberk.

Iz našega kraja bi bilo včasih marsikaj sporočiti, pa dostikrat ni časa, da bi vzel pero v okorno roko. A v teh praznikih sem si lahko privoščil kaj takega in ti, ljuba »Straža«, ne zavrzi skromnih vrstic.

Preteklo nedeljo me je obiskal prijatelj iz sosedne vasi in krenila sva skupaj proti cerkvi v času, ko so ljudje hiteli trumoma v cerkev. Prijatelj je stopal ob meni vedno bolj z začudenim obrazom. »Kaj pa je danes tukaj pri vas,« me praša, »ko gre vse polno tujcev po cesti?« »Tujcev?« se začudim jaz, »to so vendar sami domačini.« — Sedaj se prijatelj začudi še bolj. »Šmenta,« reče »kdaj se je pa nastanilo v tem kraju tolike gospode, saj ko sem bil zadnjič za sv. Urha tukaj, ni bilo še nič takega videti,« in pokazal je na gručo gospic, ki je veselo priskabljala mimo naju. »Aha,« se mi posveti in zasmejem se na vse grlo, »sedaj šele vem, kaj ti ne gre v glasvo, saj tudi meni ni šlo in ne gre marsikomu, pa počakaj, da ti pojasnim. Odkar je prepovedano ženškam se vdeležiti službe božje razglave in v kratkem krilu, so si naša dekleta precej pomagala. Krila kakor vidiš so ostala kratka, a za glasvo se je precej našla pomoč. Ne morda ruta ali veleta, kaj šel! ampak hajdi v Gorico po klobuk in evo kako ga nesejo po koncil.« »Pa da jih ni sram,« reče prijatelj »in kaj

vendar reče brat sestri, kaj oče in mati hčeri? Kam pridemo po ti poti?« »Kam? Ne vem,« sem odgovoril žalostno in molče sva šla po cesti navzgor.

Črni vrh nad Idrijo.

V naši občini imamo kar tri mlekarne: dve zadrugi in eno zasebno. Najmočnejši sta zadrugi, posebno črnovrška, katera ima dnevno že čez 1000 litrov mleka in kateri oddajajo mleko tudi vse zunanje vasi brez Zadloga pod Tisovim vrhom, kjer imajo lastno zadrugo mlekarne. Sicer smo se že malo pozno zavedli in ustanovili lastne zadrugne mlekarne, vendar je boljše nekoliko pozno, kakor pa nikdar. Sicer imajo nekateri še vedno predsodke in se bojijo, da bodo mlekarne propadle, kar je pa prazen strah. Zadrugne mlekarne stojijo na tako trdni in solidni podlagi, da je vsaka bojazen za njih obstoj neopravičena. Mleko nam donša zadnje čase še največ dohodkov. Gozdj, na katere smo se zadnja leta preveč zanašali, so po nekaterih krajih že precej razredčeni. Potem ima pa les tudi tako nizko ceno, da se ne izplačajo niti stroški dela in vožnje. Treba je torej, da si poiščemo drug stalen vir dohodkov. In kakor vidimo, smo ga do bili ravno v mlekarstvu. — Zimo imamo precej hudo. Mraza ni bilo že več let tako hudega, kakor je bil pred božičem. Največ ga je bilo 29. decembra, ko je kazal toplomer 22 stopinj R pod ničlo. — Na praznik sv. Štefana zvečer je nastal v Lomeh med domačimi fanti in fanti iz Novega sveta pretep, pri katerem je nek fant iz Novega sveta enega domačih hudo obrezal. Žalostna posledica tega je bila, da je romal eden v bolnišnico, drugi pa v zapor. — Fantje! Ali ne poznate nikakega drugega sredstva, da bi si ob nedeljah in praznikih krajšali čas, kakor tisto brezumno popivanje po gostilnah, ki nam na splošno prinaša toliko zla in od katerega imajo korist samo številni gostilničarji? Ali bi ne bilo bolj pametno, ako bi vzeli v roke kako knjigo ali časopis, kakor da po nepotrebnem zapravljate težko prislužen denar, zdravje in še marsikaj drugega?

Borjana.

Tudi pri nas imamo mrzlo zimo, toda kaj nam to stri, ko imamo gorke kri. Saj plešemo skoro neprestano. Na praznik sv. Štefana smo imeli kar dva plesa in na novega leta dan ravno tako. Da smo tako poskočni gre v veliki meri zasluga našim dekletom, ki se res žrtvujejo za harmoniko. Naj za danes zadostuje; če bo treba, pa še prihodnjič kaj.

Idrijske novice.

Prijatelj »Straže«.

Novo leto je za nami. Ostanimo tudi v nadalje zvesti našemu listu in kdor le more, naj pridobi še novega naročnika. Skrbimo, da bo edini slovenski list na Goriškem prišel v sleherno hišo!

Nesreča v tovarni.

Na dan sv. Tomaža dopoldne se je pripetila v tovarni zopet težka nesreča, katere žrtev je postal 28-letni strojevodja Anton Hvala. Tik ob tiru, po katerem je vozil stroj, je zložena dolga skladovnica drv. Ko je omenjenega dne Hvala vozil stroj, ga je za suktnjo zagrabila močna trska, ga potegnila s stroja ter ga potisnila med stroj in med drva. Stroj je seveda šel naprej ter pri tem mečkal nesrečneža med drvi in ga vlekel s seboj. Zadobil je močne poškodbe in bil prenešen v tuk. bolnišnico. Želimo mu, da bi težko poškodbo srečno prestal in docela okrevjal. — Vsekakor bi bilo pa dobro, da bi se drva ne zloževala tik ob tiru, kajti to ni prva nesreča pri tistem stroju.

ZAHVALA.

Dolžnost nas veže, da se za mnogoštevilne dokaze simpatije in iskrene prijateljstva do našega blagopokojnega očeta gospoda

IVANA VIDMAR-JA

prisrčno zahvalimo č. g. župniku, cerkv. pevskemu zboru, darovalcem cvetja in vsem številnim spremljevalcem na zadnji poti. Tudi za mnogoštevilne izraze sožalja toplja zahvala.

V Rihemberku, 27. dec. 1927.

Žalujoča družina Vidmarjeva.

»Strah« v jami.

Znano je, da že nekaj tednov sem prenašajo rudarji strah pred ognjem v jami. Kot se zadnje dneve sliši, je pa minila že vsa nevarnost. Sicer se kake večje nesreče sploh ni bilo bati, ker je bilo v vsakem oziru preskrbljeno za varnost. Stvar je na kratko ta! Na 6. polju se nahaja kamen, ki posebno močno izžareva. Že dalje časa se je v bližini občutila precej močna vročina. Pridružili so se še žvepleni plini in dim, tako, da brez maske ni bilo mogoče priti blizu. Ker pa obsega torišče ognja, ki je nastal vsled prevelikega izžarevanja, le kake 4 m², so začeli kopati od zadaj in od obeh strani, tako, da so sedaj ogenj že popolnoma izolirali in ni nobene večje nevarnosti več. Vročina je bila neznosna, saj so dokopali do žareče rude, ki je bila do 70 cm na visokem. Kar je bilo lesa blizu je vse ožgano in zoglenelo. Vse stene pa so vsled srebrne pare, ki se je tvorila, posrebrene. Nevarnosti ni nobene več, ker je vedno straža in sploh je uprava storila vse potrebno, da se je nesreča, ki je pretila, v kali udušila.

Tatovil

Pretečeni teden je bilo vlomljeno v gostilniške prostore v »Zadrugi«. Tat je odnesel iz natakaričine sobe okrog 900 lir v denarju, pustil pa je še mnogo drobiža, kar kaže, da se mu je mudilo. — Tudi pri nas se tatvine žalostno množe.

Polnočnica.

Letos je bila polnočnica še lepša od lanske. Ob nabito polni cerkvi je zbor in orkester proizvajal Gruberjevo (II) sv. mašo, nov Vodopivčev »Offertorium« za sekstet na lok, orglje in bariton solo; dalje se je letos z orkestrom proizvajal tudi mogočni Schöpfov »Te Deum«. Sploh je bilo vse in jako dobro spremljano z orkestrom. Zbor in orkester sta se res potrudila, da sta nudila vernikom krasen užitek. — Isto se je ponovilo na praznik ob 10 uri.

!! Naše glasilo je
»Goriška Straža«
zatorej širimo jo!

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Eдинosti« v Gorici.

1. Ursič Anton, Idriško: V Vaši zadevi smo prejeli od banke Commerciale Italiana naslednji odgovor: Banka Commerciale Italiana je odposlala dne 30. maja za vaš račun nakazano svoto V. I. Peski št. 375 (Prov. Poltava — Ukraina), priporočeno. Poštna štev. pošiljatve je 4120. Banka je tudi že, obvestila direkcijo pošte in brzotjava v Trstu, da ni V. prejel nakazane svote. Direkcija pošte je dne 5. novembra odgovorila banki, da je njeno reklamacijo poslala dne 25. avgusta na pošno ministrstvo v Rimu. Reklamacijo je poštna direkcija ponovila pri ministrstvu dne 4. novembra.

Treba bo še potrpeti, predno bo zadeva urejena. Ko dobi banka definitivni odgovor, Vas obvesti.

2. Batiželi Anton, Volče: V Vaši zadevi smo posredovali pri finančni intendantci v Vidmu. Videmska finančna intendantca nam je odgovorila, da Vam je bilo izplačevanje pokojnine ustavljeno zaradi tega, ker je zahtevala od tržaške intendance, da ji sporoči, koliko Vam je izplačala pokojnine pod št. 20021068. Ko dobi Videm iz Trsta tozadevno obvestilo, bo sledilo nadalnje izplačilo pokojnine. Če bi to le predolgo trajalo, obvestite nas, da ponovno podrezamo.

3. Beuk Jernej, Novaki: Na naše posredovanje Vam je pristojni urad nakazal L 330 za zastanke od 1. 7. 1923 do 30. 12. 1923 pod št. 2707 in L 2539 od 1. 1. 1924 do 6. 11. 1927 pod št. 2616.

4. Korečič Fr., Kožbana—Slapnik: Vaše informacije so bile napačne. Pri pristojnem uradu smo ugotovili naslednje:

a) Vam je bila izplačana začasna podpora L 3736.50 pod št. 6696 pokojninske knjige žice, in sicer od 1. 11. 1921 do 31. 8. 1926;

b) pozneje Vam je bila priznana definitivna pokojnina od 1. 10. 1921 do 5. 4. 1926, in sicer L 4225.45;

c) ker ste že prejeli L 3736.50 začasne podpore, zato so Vam sedaj izplačali samo razliko, to je 4225.45 — 3736.50 = 488.95. Če pa niste še prejeli začasne podpore L 3736.50, bi morali to svoto vsekako še dobiti. Ko imate druge opravke v Gorici, zglasite se v tajništvo, če se Vam res godi krivica. Lahko nas pa tudi pisмено obvestite, če niste prejeli začasne podpore.

5. Petrič I., Vipava — Gradišče št. 52: Z min. odlokom dne 29. 9. 1927 št. 61927 Vam je bila priznana pokojnina. V kratkem podrezamo še pri tukajšnji finančni intendantci, da Vam izplača pokojnino.

6. Pahor V., Renče št. 347: Manjka še vedno potrdilo o mrtvaškem ogledu (Certificato di ispezione cadaverica). Podrezajte pri županstvu, da odpošlje ta dokument, ki ga je pokojninska komisija že večkrat zahtevala od županstva.

7. Sokol A., Smast št. 5: Vaša prošnja je vpisana pod št. 069755. Upati je, da bo v kratkem rešena. Podrezali smo, da bo čimprej rešena.

8. Vodopivec I., Prvačina št. 51: Vaša prošnja je v pregledu. Manjkajo pa še vedno naslednji dokumenti: a) notorični akt o družinskem stanju; b) potrdilo o italijanskem državljanstvu, ki mora biti vidirano po prefekturi; c) pokojninski komisiji tudi ni znano, če dobivate civilno pokojnino. Poskrbite torej, da odpošlje županstvo čimprej imenovana dva dokumenta in da sporoči, če dobivate ali ne civilno pokojnino na naslednji naslov: Direzione generale Pens. di guerra, Servizio Terre Redente, Palazzo Braschi.

9. Marinič L., Osek št. 29: Vaš rekurz je Corte dei Conti odbila pri razpravi dne 21. 7. 1927. O tem boste neposredno obveščeni iz Rima.

10. Sušmel P., Gorica, Via Mameli št. 8: Vaš rekurz je vpisan pri Corte dei Conti pod št. 37406. Manjka še zdravniška izjava vojnega ministrstva. Tam smo podrezali in upati je, da bo kmalu rešen.

11. Paduan K., Gorica, Via Vaccano 3: Za Vas velja isto ko za S. P. pod št. 10.

TAJNISTVO.

ZAHVALA.

Podpisana se zahvaljuje zavarovalni družbi proti požaru »L'UNION«, zastopani po glavnem zastopniku g. Avgustu Rauniku v Gorici, Via Barzellini 2 za izplačilo škode, nastale vsled požarja njene hiše.

Bač, 27. decembra 1927.

Amalija Tomšič.

Koledarček.

9. jan. ponedeljek, Julijan, m.
10. jan. torek, Pavel, pušč.
11. jan. sredo, Salvij, m.
12. jan. četrtek, Ernest, šk.
13. jan. petek, Veronika, dev.
14. jan. sobota, Feliks.
15. jan. nedelja, Habakuk.

Zgubljeno — najdeno.

V nekem strelskem jarku na Kra-
su so našli razne novce in vrednost-
ne predmete, ki so shranjeni pri
mestni blagajni (Tesoreria comuna-
le). Lastnik jih lahko tam dvigne.

Valuta.

Dne 4. januarja si dobil:

za 100 franc. frankov	74.35 do 74.65	Lir
za 100 belg. frankov	263.— do 267.—	"
za 100 švic. frankov	364.50 do 366.50	"
za 100 češ.-slov. kron	55.93 do 56.25	"
za 100 dinarjev	33.25 do 33.55	"
za 1 šterling	92.25 do 92.45	"
za 1 dolar	18.87 do 18.93	"
Novci po 20 frankov	72.— do 74.—	"
za 100 avst. šilingov	264.50 do 270.50	"

Benečijske obligacije, dne 5. ja-
nuarja 1928: 71.25.

Corrado Marostica

mirodilničar

se je preselil s svojo mirodilnico iz
ulice S. Chiara v ulico

Corso Verdi št. 7
Gorica

PLJUČNE BOLEZNI

Dott. Cerretti

Radiološki kabinet je odprt:

v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni)
v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sre-
dah in petkih ob pop. urah).

Lloyd Sabauda

redne vožnje
v Severno Ameriko
»Conte Biancamano« 25. 1. 1928.
»Conte Grande« 14. 2. 1928.
Iz Genove v Njujork v 9. dneh;
v Južno Ameriko:

»Pincipessa Maria« 13. 1. 1928.
»Principessa Maria« 13. 1. 1928.
»Conte Rosso« 19. 1. 1928.
Iz Genove v Buenos Ayres v
13½ dneh.

v Avstralijo:

»Tomaso di Savoia« 14. 2. 1928.
Informacije daje in sprejema
prednaročila na vozne listke za-
stopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

Zdravnik

za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema

v GORICI

Piazza della Vittoria št. 20

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega po-
sebnostno priporočljiva proti prehladu
in za ojačenje korenin. Steklenica
po 6 lir — se dobiva v lekarni Ca-
stellanovich, lastnik F. Bollafio,
Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici,
Via Carducci 9 pri Fiegel.

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

„ŠIJATIKE“

(Trganje v kolku)

Zdravljenje živčnega trganja v laktih in
v bokih. — Sprejema od 10-12 in od 15-17.

POZOR!!

Velika zaloga mrtvaških potreb-
ščin 20% ceneje kot povsod dru-
god. J. Saksida, trgovec z mrtv.
predmeti. Dornberg št. 3.

Dott. Gius. Comel

specialist za bolezni v
ušesih, nosu in grlu,

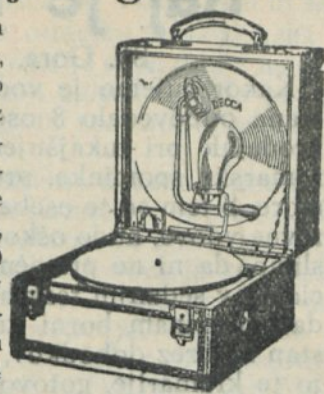
bivši operator na univ. klinikah prof
Neumann-a in Hajek-a na Dunaju in
assistent prof Brunetti v oddelku za
nosne in ušesne bolezni v mestni bol-
nišnici v Benetkah je odprl ambulatorij
v Gorici, Via Garibaldi 11 (prej Teatro).
Sprejema od 9-11 predp. in od 3-4 pop.

Plačam najvišje cene za naravne kože vseh divjih živali
vštevši krte; strojenje in izdelovanje; prodaja pasti,
WINDSPACH, Via Carducci 6, GORICA

Prenosljivi gramafoni

v obliki kovčka
ali pa za sobe,
Decca z vel ko
zalogo plošč z
modernimi slo-
venskimi pes-
mimi. Pritikline
za gramafone,
vzmet (peresa)
in popravila v
knjigarni WO-
KULAT Gorica
Corso, Tel. 34

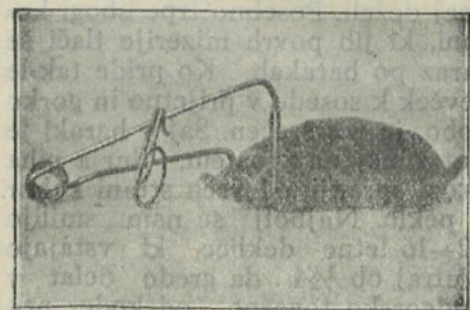

Trafikant! Nove table za tra-
fike dobite lepo izdelane in poceni,
pri T. Seljaku, slikarju v Podmelcu.

IVAN KACIN - Gorica

Piazza Tomaseo 29.

Domača tovarna orgel, harmonijev,
glasovirjev. Popravlja, uglašuje in
izposojuje; glasovirje prodaja na
obroke. Garancija cerkvenih orgel
10-letna. Tvrda je postavila v 2
letih 20 orgel. — Zahtevajte cenik!

Velike tovarne

Po znižanih cenah

(AL RIBASSO)

UDINE — Via Savorgnana 5 — UDINE

Ob priliki letne razprodaje celokupne zaloge, ki se je pričela 2. t. m., nudimo svojim
cenj. odjemalcem brezplačno vožnjo iz Gorice v Videm in nazaj. V naslednjem navajamo nekatere
predmete in njihove cene

Prtiči za čaj	L.—60	Pravo platno „Madonna“	2.25	Platno „Scuola“ 150 cm	7.50
Robci z robom „ažur“	—80	Moderčki Triko	2.50	Težke moške maje za zimo	7.50
Navadni laneni prtiči	1.—	Jajčasta koža M. B.	2.95	Težke moške sp. hlače za zimo	7.50
Brisače „Reclam“	1.25	Brisače „Crep“	3.25	Vezane ženske srajce	8.50
Otroški povoji	1.25	Naramnice dvojno elastične	3.50	Moške srajce s zim. ovratnikom	9.50
Moške nogavice „Fantasia“	1.25	Platno „Scuola“ 80 cm.	3.50	Ženski volneni ogrtač	12.50
Plenice na pol lanene	1.50	Tronitno platno 100 cm.	3.50	Servis za 6 oseb	17.50
Plenice gobaste	1.50	Ženske svilene nogavice	3.50	Rjuhe z obom „Ajour“ za eno osebo	19.50
Brisače iz konoplja	1.50	Obposteljne preproge „Reclam“	3.60	Posteljno pregrinjalo trikot	23.—
Madapolan „Piave“	1.50	Domače platno 150 cm.	4.90	Odeja podložena	29.—
„Oxford“ za srajce	1.80	Ženske sp. hlače iz trikoja	5.—	Volnena odeja	35.—
Brisače gobaste	2.—	Blago za prte svetlo 150 cm	5.50	Žimnica	40.—
Domače moške nogavice	2.—	Žamet za lovce	5.50		
Domače platno	2.25	Žamet za lovce Extra	7.50		

Pri nakupu nad 200 lir 5% popusta, pri nakupu nad 500 lir 10% popusta od zgoraj naznačenih cen.

Se sprejemajo naročila tudi po pošti.

N. B. - Blago s katerim bi ne bil odjemalec zadovoljen, se sprejme nazaj.

CENE STALNE

Nihče ni prisiljen kupiti blaga, če vstopi v trgovino.

Poseben popust razprodajalcem

Postrežba v slovenskem in nemškem jeziku.

VIDEM - Via Savorgnana 5 - VIDEM

Kdor pride v Videm z namenom, da kupi pri naši tvrdki ter se izkaže z železniškim listkom, dobi plačano vožnjo.